

TOPUK

Sıddıka Zeynep BOZKUŞ

Kadın dayanamayıp söze karıştı:

- Kokmasın daha iyi.

- Nasıl yani? Şimdi, mis gibi çiçek kokulu bir deterjan olsaydı fena mıydı?

“Fena” dedi kadın, gayet ciddiyle.

Adamın yüzü asıldı, hâlbuki iyi bir şeyler söylemiş olmak isterdi. Asansörün aynasından, baştan ayağa gizlice süzdüğü kadına yaranmak istemiş; hatta bunun için, aynayı silen arkadaşını da bir çırpıda harcamıştı:

- Neden camsille temizliyorsun aynayı, içine şöyle kokulu bir şeyler kat-san da mis gibi koksa ya?

- Abi, zaten kokusu yok bunun. Kimseyi rahatsız eden kötü bir kokusu da yok.

- Hayır, sen yine de şööyle parfümlü bir şeyler kat içine de içimiz açılsın...

Kadının alerjisi olmalıydı. Belki böyle adamlara alerjisi?...

Kadın söze karışınca adamın yüzünden düşen bin parça sahte insan kokusu asansöre yayıldı. “Patrick Süskind’in ‘Koku’ romanını hatırlattınız bana”, diyerek acı acı gülümsedi kadın aynadan.

“Kokmasın daha iyi, kokmasın daha iyi, kokmasın, kokmasın...” der gibi, zemine çarpan topuk seslerinden tanıdığım kadının ezgisi, metronun turnike katında yankılanıyordu.

Sol merdiven yukarı, sağ merdiven aşağı doğru akıyordu. Önce, soldakiler sağdakileri ayaktan başa süzüyor; sonra sağdakiler soldakiler baştan ayağa süzüyorlardı. Buraya kadar her şey gayet doğal gibiydi ama bazen yu-

karı akan sol merdivendeki bir bedenin gözleri, sağ merdivenle gizli gizli aşağı iniyor bazen de sağ merdivendeki bedenlerin gözleri uğrun uğrun soldakilerle çıkıyordu.

İniş basamaklarındaydı ve giderek daha yaşlı bir kadına dönüşüyor olmalıydı. Hâlbuki diğer tarafta gittikçe yükselen bir kız çocuğu...

Karşıda olmayı düşledi; ceplerine yapışmış çürük sakızlar geldi aklına. Elleriyle yokladı çocukluğunu. Ceplerine inanamadı. Düştü...

Annesi için kopardığı sarıpatyaları; hani o, saplarını kısıcak kopardığı için, annesinin vazoya değil ama çay bardaklarına yerleştirerek yaşatmaya çalıştığı papatyaları aradı ceplerinde. Boştu...

Sonra annesini aradı gözleri...

Aşağı inmek ne zormuş, dedi. Annesi duymuyordu, sesini iyice yükselterek “Aşağı inmek ne zormuş!” diye bağırdı. Topuklarından tanıdığım kadın, usulca yaklaştı ve koluna girerek: “Sakin ol anne!” dedi. Yaşlı Kadın sakinleşmişti. Kızının elini tutmak ister gibi uzattı ellerini, zamanın hislerini buruşturamadığı ellerini... Gülümseyerek cevap verdi: Tamam anne...

Birlikte el ele bindikleri dolmuş, evlerine en yakın sokakta durdu. Önce topuklar indi, sonra hürmetle koluna girilen Yaşlı Kadın.

Eve varmak için kullanılan bu dik yokuşu birlikte inmek ne de zor, diye düşünecekti ki vazgeçti. Yalnız inmek de öyle olmalıydı ve bunu düşünmek bile istemezdi genç kadın. Apartmanın önünde, aylardır park edilmiş öylece kullanılmayı bekleyen otomobilinin yanından geçerken bir kahkahadır koptu. Genç kadın sinirleniyordu... Hah hah hah hah hah - hah hah hah hah hah - hah hah hah hah hah, diye kendisine gülen topuklarına öyle sinirlenmişti ki apartmanın mermer merdivenlerinde boğmaya çalıştığı ayakkabılarının kahkahaları daha da yankılanınca dayanamadı. Annesiyle biraz soluklanmak üzere oturdukları basamakta eğildi, ellerine aldı topuklu kahkahaları.

Anahtarı çevirdi, içeri girdiler. Yaşlı Kadın yorulmuş olmalıydı, uzandı... Balkona çıkıp sigarasını yaktı genç kadın. Yukarı çıkan genç kadın; hani o yürüyen merdivende bedeni yukarı çıkarken gözleri aşağı inen annesinde kalan; topukları kahkaha atan kadın bir sigara yaktı. Otomobil oradaydı işte, aşağıdaydı. Aylardır elini sürmediği, korktuğu, belki de tiksindiği. Otomobil hâlâ sırtıyordu. Peki ya dost bildiği hain ayakkabılar, portmantodan kıs kıs gülmeye utanmıyorlar mıydı? “Hiçbir şey bilmiyorsun” dedi -geçen kıştan kalma- kar yemiş bilge çizmeler topuklulara. Sen daha dünkü çocuksun. Ka-

dın balkona çıktı ve bir sigara daha yaktı. Anne kanı kokan otomobil hâlâ sırtıyordu. Topukların sesi kesilmişti ki genç kadın koşarak salona girdi:

- Anne! Cevap gelmeyince daha yüksek bir tonla "Anne!"

Boştu...

Apartman koridorunda hızlı, tempolu bir çift kauçuk bot telaşı...

Kapı yumruklandı. Küçük bir kız, cebinde sarıpatalyalarla: Anne!

Merdiven durmadan yürüyordu...